

eller anden Rettighed over det Udpantede eller muligens endog er Eier deraf, og dette kan eller skal ikke forebygges ved den tilsigtede Bestemmelse. Disse Medlemmer af Kommissionen have derfor ment, at en Forfrist om, at Tvangsauktion efter Udpantning skal udslette Rekvifiti Ret, ikke bør indsættes i denne Lov, men bør overveies i Forbindelse med Lovgivningen om Tvangsauktion i det Hele, et Emne, som er Gjenstand for Processkommissionens Overveielse og rimeligvis snart vil kunne komme frem.

Andre Medlemmer af Kommissionen have derimod troet at burde tilraade den omhandlede Bestemmelses Optagelse i Forslaget. Ligesom den bestaaende Ordning medfører den Ulempe, at der kan afholdes adskillige Auktioner, som senere vise sig at være unyttige, og i saa Fald tillige opstaa vanfælige Restitutionspørgsmaal, saaledes vil Udsigten til, at Auktionen kan fuldfæstes ad den nævnte Bøi, efter Omstændighederne kunne bidrage til at svække Kjøbelysten og saaledes blive til Skade for begge Parter. Forsaavidt det er gjort gjældende, at der ikke er nogen Grund til særligt at tillægge den paa Udpantning følgende Tvangsauktion den omhandlede Virkning, skal det derhos fremhæves, at Kjøberne ved den paa et saadant Grundlag afholdte Auktion hverken have den Opfordring eller den Adgang til at undersøge Rekvirentens Berettigelse, som hvor Tvangsauktionen foregaaer i Genhold til forudgaaende Dom og det saaledes maa antages, at Rekvirentens Ret er bestridt. At det ikke vil være muligt ganske at fjerne de ovenfor fremhævede Ulemper uden en Omordning af Tvangsauktionen, som ligger udenfor dette Forslags Hensigt, maa vistnok erkendes. Men de omhandlede Medlemmer af Kommissionen have antaget, at der paa det Område, Forslaget omfatter, allerede vil være vundet Noget, og efter deres Formening i praktisk Henseende det Væsentlige, i den angivne Retning ved Optagelsen af den ovenfor nævnte Bestemmelse. Paa den anden Side vil denne, naar hensees til den Adgang, der gives Rekvifitus dels til at standse Auktionen ved Sværkættelse af Paaanke inden den i § 9 ommeldte Frist dels til efter dennes Udløb gennem Paaanke at opnaa Skadesløsholdelse, ikke med Jøie

kunne siges at gaa Rekvifitus for nær, ligesom det maa bemærkes, at den foreslaaede Begrænsning af Rekvifiti Adgang til med sædvanlig Virkning at paaanke Udpantningen ikke er noget i vor Ret ganske Ukjendt, da der i Pl. 1ste Juni 1837 og Lov 20de Juni 1850 § 2 b. med flere dertil sig sluttende senere Love for nogle beslægtede Tilfælde er givet Bestemmelser, som endog gaa langt videre i den her omspurgte Retning. Endelig skal endnu fremhæves, at Gjenstanden for Udpantning i Reglen vil være Løsøre, og at det selv efter den gjældende Ret vil være det Sædvanlige, at den Forurettede, naar udlagt Løsøre allerede er bortfolgt, foretrækker at søge Skadesløsholdelse hos Rekvirenten fremfor den besværlige, efter Omstændighederne endog umulige Bøi at rette sin Forsøgning imod samtlige Kjøbere og Kjøberes Kjøbere.

I Genhold til det saaledes Anførte have de omhandlede Medlemmer af Kommissionen, til hvilke Justitsministeriet har troet at burde slutte sig, foreslaaet i Slutningen af § 10 at optage følgende Bestemmelse:

„Rekvirentens Ret til at sfride til Realisation ikke paa den anførte Maade standset, kan Paastanden rettes paa Udpantningsforretningens Ophævelse, forsaavidt det Udpantede ikke allerede maatte være bortfolgt, men i modsat Fald kun paa Skadesløsholdelse.“

Hvad dernæst angaaer det Søgmaal i første Instans, hvorigjennem Indsigelser imod Fordringens Rigtighed kunne forfølges i Genhold til § 11, er man i Forslaget gaaet ud fra, at Rekvifitus ikke, fordi han følger denne Bøi, skal være udelukkende henvist til at rette sin Paastand paa Erstatning, men at han i alt Fald bør have Adgang til, forsaavidt det Udpantede ikke allerede maatte være bortfolgt, gennem Udpantningsforretningens Ophævelse at opnaa Tilbagegivelse af det Gods, der er frataget ham ved Udpantningen. Som tidligere bemærket maa dette vistnok ansees for gjældende Ret, og i alt Fald stemmer det ganske med Forholdets Natur. Thi naar man overhovedet vil tillade Rekvifitus at faae Spørgsmaalet om Udpantningens Lovlighed, forsaavidt det berøer paa Fordringens Rigtighed, prøvet